

برگردان از روزنامه آسائی

نشریه معتبر جاپان :

احمد شاه عبادی

آخر از ما چی می خواهید؟!

اخیراً یک شاعر چینی ترانه سروده که در سراسر آن کشور پهناور از آن باشور و شوق بسیار استقبال شده و با خط مخصوص چینی در درو دیوار خانه ها آنرا درج نموده اند ، این شاعر از سیاست خارجی کشورش آنچه برداشت کرده در این ترانه گنجانیده است ، آگاهی و دانش یک شاعر چینی نسبت به غرب در این سروده به خوبی نمودار است.

مترجم این مطلب را به منظور لذت و لحظات خوش خواننده گان «آینده» ترجمه و تقدیم میکند، البته جهات سیاسی این مقاله در جای خودش از اهمیت شایانی برخوردار میباشد ، در این مقاله «ما» عبارت از مردم چین و «شما» عبارت از دنیای غرب و امریکاست.

- وقتی ما مردم آسیایی بیمار شویم ، میگویند بیماری زرد شیوع کرده است،
- وقتی ما را ابر قدرت دومی حساب میکنند ، ما را تهدید به صلح می شمارند،
- وقتی ما سرحدات خویش را به روی بیگانگان بستیم ، شما جنگ تریاک را به راه انداختید تا این سد فرو بریزد،
- وقتی ما از تجارت آزاد استقبال کردیم ، ما را به چاپیدن شغل دیگران محکوم کردید،
- وقتی چند پارچه شدیم بر اردوی ما یورش بردید و سهم خود را تقاضا میکردید،

- وقتی ما تصمیم گرفتیم پارچه جدا شده از خاک خویش را بار دگر به کشور خود پیوند دهیم ما را محکوم کردید که به حریم کشور بیگانه تجاوز کرده ایم (مقصد شاعر ثبت است)،
- وقتی که ما سیستم کمونیزم را برای خود برگزیدیم ، از اینکه این نظام را قبول کردیم ، از ما نفرت کردید،
- وقتی از شیوه کاپیتالیزم میخواستیم استقبال کنیم ناخشنودی نشان دادید،
- وقتی نفوس ما از یک بلیون فرا تر رفت ، ما را به ویرانی جهان متهم کردید،
- وقتی در صدد افتادیم از رشد جمعیت خود بکاهیم ما را به تخطی حقوق بشر محکوم و مورد ملامت قرار دادید،
- وقتی که فقیر و بی بضاعت بودیم ما را مثل سگ میپنداشتید،
- وقتی که به شما قرضه دادیم ، ما را ملامت کردید که مسئول بلند رفتن اندازه دیون شما میباشیم،
- وقتی ما به ایجاد صنایع پرداختیم ، ما را چپااول گر نامیدید،
- وقتی تولیدات خود را به شما فروختیم ، ما را به آلوده شدن محیط زیست محکوم کردید،
- وقتی ما به خرید نفت پرداختیم ، شما ما را به استثمار و قتل عام متهم ساختید،
- وقتی به جنگ نفت میروید ، ادعا میکنید که ما برای مردم دموکراسی و آزادی ارمغان میبریم،
- وقتی شورش را خاموش کردیم ، از ما تقاضا کردید که حقوق مردم را باید مراعات کنید،
- وقتی ما به اعاده نظم و قانون پرداختیم ، شما ما را محکوم کردید که به حقوق بشری تجاوز کرده ایم،
- وقتی مهر سکوت بر لب زدیم ، از ما تقاضا کردید که به مردم اجازه آزادی بیان بدهیم،
- خواستیم از شما پرسیم که چرا تا این حد از ما نفرت دارید؟

در جواب گفتید که ما از شما نفرت نداریم! به همه حال ما در نظر شما موجودات منفور به شمار میرویم، حالا سوال این است آیا واقعاً شما ما را به درستی میشناسید؟ شما گفتید که ما شما را به خوبی میشناسیم، در این صورت آخر توضیح بدهید که اساساً از ما چی توقع دارید؟

ولی پیش از اینکه به پاسخ ما پردازید، خوب پیش خود فکر کنید در این جهان وسیع، محل کافی برای همه وجود دارد تا در پرتو آن به یک زنده گی صلح آمیز به سر ببریم، به این ترتیب بار دیگر سوال بالا را مطرح میکنیم، آخر شما از ما چی میخواهید!؟

01072008

www.ayenda.org